

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
86/C 23/01	nr. 307/85 af sir Jack Stewart-Clark til Kommissionen Om: En fællesskabsindsats mod narkotikamisbrug	1
86/C 23/02	nr. 478/85 af Konstantinos Filinis til Kommissionen Om: Indvandrere — fjernsyn og kulturpolitik	1
86/C 23/03	nr. 737/85 af Roberto Costanzo, Franco Borgo og Ferruccio Pisoni til Kommissionen Om: Salg til private af delvis statsejede landbrugsbedrifter og multinationale selskabers køb af private virksomheder inden for levnedsmiddelindustrien	2
86/C 23/04	nr. 746/85 af David Morris til Kommissionen Om: Ansættelse af personale ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	2
86/C 23/05	nr. 932/85 af Ernest Mühlen til Kommissionen Om: Brug af ECU i private transaktioner	3
86/C 23/06	nr. 994/85 af Alexander Sherlock til Kommissionen Om: Kulfyrede elværker på amerikanske militærbaser og overholdelse af normer for røggasemissioner	3
86/C 23/07	nr. 1010/85 af Beate Weber til Kommissionen Om: Videnskabelige rådgivende udvalg under EF — formaldehyd	4
86/C 23/08	nr. 1028/85 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Hårde stoffer	4
86/C 23/09	nr. 1033/85 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Havforurening i nærheden af kysten	5
86/C 23/10	nr. 1085/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Sanering af kvarterer, som tidligere har været benyttet som oplagringsplads for giftige affaldsstoffer — psyko-sociale og økonomiske problemer for beboerne	5
86/C 23/11	nr. 1088/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Stålproduktionen i EF	6

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
86/C 23/12	nr. 1097/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Forlængelse af lastbilchaufførers køretid	6
86/C 23/13	nr. 1099/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Momsfritagelse for genanvendte materialer	7
86/C 23/14	nr. 1101/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Moms på nye materialer Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1099/85 og nr. 1101/85	7 7 7
86/C 23/15	nr. 1112/85 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Orientering af de dårligst uddannede unge om de nye teknologier	8
86/C 23/16	nr. 1136/85 af Raymonde Dury til Rådet Om: Europæisk strategi på telekommunikationsområdet (RACE-programmet)	8
86/C 23/17	nr. 1158/85 af Pierre-Benjamin Pranchère til Kommissionen Om: Integrerede udviklingsaktioner i Limousin	9
86/C 23/18	nr. 1164/85 af Nicole Chouraqui til Kommissionen Om: Bistand fra Socialfonden og Regionalfonden til Frankrig	9
86/C 23/19	nr. 1181/85 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Den fælles fiskeripolitik	10
86/C 23/20	nr. 1184/85 af Giorgio Rosetti til Kommissionen Om: Lukning af Grundig-fabrikken i Rovereto (TN)	10
86/C 23/21	nr. 1187/85 af Ferruccio Pisoni, Giovanni Bersani, Franco Borgo, Joachim Dalsass og Gustavo Selva til Kommissionen Om: Den at det multinationale selskab Grundig varslede lukning af farvefjernsynsfabrikken i Rovereto Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1184/85 og nr. 1187/85	10 10 11
86/C 23/22	nr. 1188/85 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Fødevarehjælp	11
86/C 23/23	nr. 1226/85 af sir Jack Stewart-Clark til Kommissionen Om: De fremtidige arbejdsløshedstal i EF	11
86/C 23/24	nr. 1274/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Forurening af jorden med tungmetaller	12
86/C 23/25	nr. 1306/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Status for børn født uden for ægteskab	12
86/C 23/26	nr. 1312/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Direktiv 85/337/EØF om visse projekters indvirkning på miljøet	13
86/C 23/27	nr. 1325/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Lokale radioer ved grænserne	13
86/C 23/28	nr. 1328/85 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Vejvisere på motorvejen mellem Bruxelles og Amsterdam	13
86/C 23/29	nr. 1339/85 af James Moorhouse til Kommissionen Om: EF's færdselssikkerhedsår	14
86/C 23/30	nr. 1381/85 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Det europæiske færdselssikkerhedsår — 1986	14

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
86/C 23/31	nr. 1387/85 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Det europæiske færdselssikkerhedsår 1986 er europæisk færdselssikkerhedsår	14
86/C 23/32	nr. 1418/85 af James Ford til Kommissionen Om: Det europæiske færdselssikkerhedsår Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1339/85, nr. 1381/85, nr. 1387/85 og nr. 1418/85	14
86/C 23/33	nr. 1355/85 af Pierre-Benjamin Pranchère til Kommissionen Om: Markedsstøtteordning for fedekvæg	14
86/C 23/34	nr. 1358/85 af James Ford til Kommissionen Om: Import af kinesiske pensler til Fællesskabet	15
86/C 23/35	nr. 1367/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Tidsskriftet »Social Europe«	16
86/C 23/36	nr. 1393/85 af Janey Buchan til Kommissionen Om: Fødevarehjælp til Vietnam	16
86/C 23/37	nr. 1412/85 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Direktiv om tilnærmelse af afgiftsordningerne for erhvervskøretøjer	17
86/C 23/38	nr. 1433/85 af Raphael Chanterie til Kommissionen Om: Ny nummerering af motorveje i Belgien	17
86/C 23/39	nr. 1447/85 af Robert Chambeiron til Kommissionen Om: Indvirkningen af udvidelsen på Fællesskabets budget	18
86/C 23/40	nr. 1509/85 af James Provan til Kommissionen Om: Kontrol med fortjenstmargenen på alkoholholdige drikkevarer i Grækenland	18
86/C 23/41	nr. 1512/85 af Christopher Beazley og lord O'Hagan til Kommissionen Om: Okehampton-ringvejen	18
86/C 23/42	nr. 1523/85 af Hans-Joachim Seeler til Kommissionen Om: EFRU-projekter i delstaten Hamburg	18
86/C 23/43	nr. 1542/85 af Marie-Noëlle Lienemann til Kommissionen Om: Mærkning af æggebakker	19
86/C 23/44	nr. 1610/85 af Barbara Simons og Gerhard Schmid til Rådet Om: Beskyttelse af skove mod brande og sur nedbør	19
86/C 23/45	nr. 1627/85 af Vassilis Ephremidis til Rådet Om: Problemer for græske advokater som følge af gennemførelsen af Rådets direktiv 77/249/EØF	20
86/C 23/46	nr. 1644/85 af Peter Beazley til Kommissionen Om: Afhjælpning af hungersnød og tørke i Afrika	20
86/C 23/47	nr. 1685/85 af George Patterson til Kommissionen Om: Ret til prisreduktion på togrejser i Europa	21
86/C 23/48	nr. 1841/85 af Jean Penders til Rådet Om: Drøftelser om økonomiske og politiske spørgsmål	21
86/C 23/49	nr. 2005/85 af Ray MacSharry til Kommissionen Om: Topmødet i Geneve	22

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 307/85

af sir Jack Stewart-Clark (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. maj 1985)

(86/C 23/01)

Om: En fællesskabsindsats mod narkotikamisbrug

På baggrund af den udbredte og stigende bekymring i hele Fællesskabet over farerne ved alvorligt narkotikamisbrug, navnlig blandt unge, syntes det helt berettiget, at Rådets formand, Andreotti, nævnte dette vitale spørgsmål over for Europa-Parlamentet og Kommissionen i sin tale til Parlamentet den 16. januar 1985.

Hvad er da grunden til, at Kommissionen trods den klare betydning, der tillægges dette problem i fællesskabsinstitutionerne, overhovedet ikke omtaler bekæmpelse af narkotikamisbrug i sit program for 1985?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(28. oktober 1985)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring over farerne ved ulovligt narkotikamisbrug, især blandt unge, og den ønsker, at der gennemføres passende initiativer på fællesskabsplan for at hindre og bekæmpe denne sociale svøbe.

Det er på denne baggrund, at Kommissionen i sin meddelelse til Rådet vedrørende »Samarbejde på fællesskabsplan om sundhedsmæssige problemer«⁽¹⁾ har udarbejdet en række foranstaltninger, der skal træffes på fællesskabsplan til bekæmpelse af narkotikamisbrug. Som det fremgår af bilag I i ovennævnte dokument, har Kommissionen taget initiativ til en række foreløbige undersøgelser på dette område.

Spørgsmålet vedrørende narkotikamisbrug var på dagsordenen for de uformelle møder blandt ministrene for sundhedsanliggender, der blev afholdt den 29. november 1984 og den 3. og 4. maj 1985.

Ad hoc-komiteen vedrørende »Borgernes Europa« har arbejdet specielt med problemet narkotikamisbrug og har således foreslået medlemsstaterne og Kommissionen at samarbejde på dette felt med henblik på at styrke den aktion, som Pompidou-gruppen udfører, at forbedre samarbejdet mellem de juridiske myndigheder og politiet i medlemsstatene samt at etablere et samarbejde med tredjelande inden for dette område.

På Det europæiske Råds møde, der afholdtes i Milano den 28. og 29. juni 1985, tilsluttede man sig de forslag, der er indeholdt i dette memorandum.

På baggrund af ovenstående vil det således være for tidligt at optage spørgsmålet vedrørende narkotikamisbrug i Kommissionens program for 1985.

⁽¹⁾ Dok. KOM(84) 502 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 478/85

af Konstantinos Filinis (COM—GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. maj 1985)

(86/C 23/02)

Om: Indvandere — fjernsyn og kulturpolitik

Agter Kommissionen inden for rammerne af sin politik til bevarelse af indvandrernes kulturelle identitet at forhandle med medlemsstaterne om en direkte TV-forbindelse og transmission (via kabel eller satellit) af fjernsynsprogrammet i indvandrernes oprindelsesland på en særlig kanal i værtslandet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(29. oktober 1985)

Nej. Men Kommissionen finder, at udviklingen af grænseoverskridende fjernsynsudsendelser i Fællesskabet på det grundlag, som blev forklaret i dens grønbog »Fjernsyn uden

grænser«⁽¹⁾, vil betyde en stor udvidelse af vandrende arbejdstagers muligheder for at modtage fjernsynsudsendelser fra deres hjemlande. Det behov, som findes hos arbejdstagere og selvstændigt arbejdende personer, der har gjort brug af den frie bevægelighed garanteret ved EØF-traktaten — og hos deres familier — var netop blandt de betragtninger, der fik Kommissionen til at drage den konklusion, at det nu var nødvendigt at træffe foranstaltninger til at gennemføre et virkeligt fælles marked for radio og fjernsyn (se specielt side 29 og 34 i grønbogen).

Yderligere opstod der et konkret eksempel på denne art af ønskværdig udvikling i marts 1985, da man efter en intervention fra Kommissionens side på grundlag af de principper i fællesskabslovgivningen, der gælder radio- og fjernsynsudsendelser, besluttede at genoptage kabelselskabernes transmissioner af programmer fra Radiotelevisione Italiana (RAI) i Liège-området i Belgien, efter at disse havde været afbrudt af de belgiske myndigheder. Disse udsendelser er af speciel betydning for det store antal italiensktalende familier, som bor i det pågældende område.

⁽¹⁾ Dok. KOM(84) 300 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 737/85

af Roberto Costanzo, Franco Borgo og Ferruccio Pisoni
(PPE—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. juni 1985)

(86/C 23/03)

Om: Salg til private af delvis statsejede landbrugsbedrifter og multinationale selskabers køb af private virksomheder inden for levnedsmiddelindustrien

Er Kommissionen blevet hørt om forhandlingerne om salg af en italiensk virksomhed inden for levnedsmiddelindustrien, hvis kapital hovedsagelig kommer fra det offentlige, til en privat finansieringsgruppe, i betragtning af at flere delvis statsejede virksomheder har modtaget støtte fra EUGFL's udviklingssektion til opførelsen og fra EUGFL's garantisektion for så vidt angår markedsinterventioner?

Mener Kommissionen ikke, at det, at et multinationalt selskab, der fremstiller konkurrerende produkter, sandsynligvis overtager en virksomhed i Liguria, som fremstiller vegetabilsk olie, vil kunne give anledning til alvorlige konkurrencefordrejninger mellem olivenolie og andre vegetabiliske olier og fedtstoffer?

Mener Kommissionen ikke også, at levnedsmiddelindustriens arbejdsgivere bør underrettes om sådanne transaktioner, eftersom den agro-industrielle sektor er en integrerende del af den fælles landbrugspolitik med hensyn til opretholdelse af landbrugernes indkomster og sikring af deres fremtidsperspektiver?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Frans Andriessen

(25. oktober 1985)

Kommissionen kan nu som supplement til sit svar af 8. august 1985⁽¹⁾ meddele det ærede medlem resultatet af de undersøgelser, den har foretaget.

1. Svaret på det første spørgsmål er nej. Ifølge de oplysninger Kommissionen har indhentet hos de italienske myndigheder, er der ikke for øjeblikket planer om at sælge virksomheder, der hovedsageligt finansieres af offentlige midler, og som har modtaget støtte fra EUGFL's udviklingssektion.
2. Kommissionen er ikke bekendt med denne sag. Men rent generelt er den i øvrigt ikke af den opfattelse, at overtagelse af en enkelt virksomhed — henset til situationen inden for den her omhandlede sektor — vil kunne indebære en sådan risiko.
3. Kommissionen går ind for transparens. Men den mener dog ikke, at der her er tale om et konkret problem, jf. ovenstående bemærkninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 272 af 23. 10. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 746/85

af David Morris (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. juni 1985)

(86/C 23/04)

Om: Ansættelse af personale ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

1. Hvor mange ledige stillinger ved Kommissionen søgtes besat inden for det seneste år?
2. Hvor mange ansøgninger indkom der?
3. Hvor mange mennesker blev indkaldt til samtaler og prøver?
4. Hvor mange blev ansat som følge heraf?
5. Hvor store var udgifterne i forbindelse hermed til administration og godtgørelser til ansøgerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Henning Christophersen

(21. oktober 1985)

1. Kommissionen offentliggjorde i 1984 ni generelle udvælgelsesprøver (kategori A, LA og C). Det drejer sig om udvælgelsesprøver, hvor de beståede ansøgere opføres på en liste til senere ansættelse, der sædvanligvis er gyldig i to år. Fire af disse prøver er i mellemtiden blevet afsluttet, mens fem endnu mangler.
2. Der indkom 16 218 ansøgninger til de ni prøver.

3. Til de fire prøver, hvoraf den skriftelige del fandt sted i 1984, og som siden er afsluttet, blev der modtaget 3 777 ansøgninger. Af de 3 101 ansøgere, der fik adgang til de skriftelige prøver, blev 291 indkaldt til de mundtlige prøver.

4. Resultatet af de fire prøver blev en ansættelsesreserve på 196 beståede ansøgere. I gennemsnit består mellem 5 og 10 % af de adgangsberechtigede ansøgere. Det er sandsynligt, at listen over beståede ansøgere vil forblive gyldig mindst til udgangen af 1986. Pr. 1. august 1985 var 71 af de 196 beståede ansøgere blevet ansat.

5. Kommissionens udgifter beløb sig til gennemsnitlig 27 ECU pr. adgangsberegtiget ansøger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 932/85

af Ernest Mühlen (PPE—L)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. juli 1985)

(86/C 23/05)

Om: Brug af ECU i private transaktioner

Under henvisning til nødvendigheden af at skabe afklaring på det omstridte spørgsmål om, hvordan og med hvilken virkning der skabes ECU gennem private transaktioner, anmodes Kommissionen om at besvare følgende spørgsmål:

1. Kan Kommissionen bekræfte, at skabelsen af ECU gennem private transaktioner uden en pengeudstedende centralbank på europæisk plan efter Kommissionens opfattelse ikke vil have en inflatorisk virkning, i det omfang udstedelsen af ECU sker samtidig med, at tilsvarende pengemængde i de nationale valutaer, som udgør den såkaldte valutakurv tages ud af omløb?
2. Med det formål en gang for alle at gendrive argumentet om denne inflatoriske virkning er Kommissionen da i givet fald indstillet på at indhente udtalelse fra en sagkyndig, hvis udtalelser nyder international anerkendelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(2. oktober 1985)

1. Den øgede anvendelse af ECU til private formål har ført til udviklingen af et marked, der såvel i kraft af transaktionsomfanget som i kraft af det diversificerede udbud af transaktionsmuligheder spiller en vigtig rolle. En sammensat valuta, der udvikler sig med en sådan hast, er et nyt fænomen, som giver anledning til en kompliceret analyse, der må ajourføres i takt med de fornyelser, som hele tiden opstår på dette marked.

På denne baggrund er der opstået uenighed om følgevirkningerne af en øget anvendelse af denne valuta, særlig med hensyn til pengeforsyningen. Skabelsen af ECU i det private

kredsløb er betinget af det private initiativ og ville naturligvis have inflatoriske virkninger, hvis processen ikke på en eller anden måde blev udlignet ved modgående foranstaltninger. I det omfang ECU'en har status som fremmed valuta, svarer dens virkninger på medlemsstaternes monetære situation nemlig i vid udstrækning til virkningerne af anvendelsen af andre fremmede valutaer.

Endvidere skal det understreges, at selv om der ikke findes en specifik centralbank, som kontrollerer udstedelsen af ECU, kan centralbankerne via deres monetære politik fortsat kontrollere skabelsen af de valutaer, som ECU'en er sammensat af.

2. Den hastige udvikling af det private ECU-marked og dets mulige følgevirkninger for medlemsstaternes pengepolitik har ikke kunnet undgå at vække myndighedernes og de berørte parter opmærksomhed. Som følge af bl.a. de spørgsmål, som blev rejst af formanden for Kommissionen under Rådets møde den 11. februar 1985 (økonomi- og finansministrene), blev der indledt en række indgående drøftelser i Det monetære Udvalg og i Centralbankchefkomiteen med deltagelse af Kommissionen, hvis tjenestegrene har foretaget en række undersøgelser af følgevirkningerne af den øgede anvendelse af ECU'en til private formål. For at disse undersøgelser kan bygge på praktiske og teoretiske erfaringer indhøstet af aktørerne og specialisterne på dette marked, har Kommissionen besluttet at etablere et samarbejde med en lang række eksterne eksperter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 994/85

af Alexander Sherlock (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. juli 1985)

(86/C 23/06)

Om: Kulfyrede elværker på amerikanske militærbaser og overholdelse af normer for røggasemissioner

Anvendes der kul i den lokale elektricitets- eller varmeproduktion på de amerikanske militærbaser i Det forenede Kongerige?

Opfylder disse kulfyrede anlæg i bekræftende fald de nuværende britiske emissionsnormer for røggasser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(24. oktober 1985)

De spørgsmål, hvortil det ærede medlem henviser, henhører under den britiske regerings kompetence, hvorfor det ærede medlem bør rette sit spørgsmål til de britiske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1010/85

af Beate Weber (S—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. juli 1985)

(86/C 23/07)

Om: Videnskabelige rådgivende udvalg under EF — formaldehyd

APME (sammenslutningen af plasticproducenter i Europa) fastslår i sin årsberetning for 1984, at der i Tyskland tilsyneladende er ført en massiv kampagne i medierne mod formaldehyd, hvilket bl.a. også har resulteret i forespørgsler og beslutningsforslag fra Europa-Parlamentet.

1. Er Kommissionen klar over, at APME i sin årsberetning påpeger, at Kommissionen har baseret sine svar på Parlamentets forespørgsler på udtalelsen fra det videnskabelige rådgivende udvalg, og at den dermed ikke har lagt vanskeligheder i vejen for denne industri (s. 12)?
2. Er Kommissionen endvidere klar over, at APME »for alle tilfældes skyld« vil stille sit videnskabelige materiale til rådighed for alle medlemmer af det rådgivende udvalg, når dette emne tages op til fornyet drøftelse?
3. Er der ved sammensætningen af det videnskabelige rådgivende udvalg sørget for, at der ikke udelukkende står klart ensidige oplysninger til rådighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(11. november 1985)

1. Kommissionen afgiver ikke meningstilkendegivelser om publikationer eller udsagn, som private organer, såsom APME, er eneansvarlige for.

I forberedelsen af svarene på Europa-Parlamentets forespørgsler, hvortil det ærede medlem henviser, tager Kommissionen naturligvis hensyn til udtalelserne fra de videnskabelige rådgivende udvalg, samtidig med at den om nødvendigt indhenter supplerende videnskabelige og tekniske oplysninger fra anden side.

2. Kommissionen har ikke kendskab til, at APME stiller oplysninger til rådighed for medlemmerne af de videnskabelige rådgivende udvalg, der behandler det pågældende spørgsmål. Den understreger imidlertid, at organisationer, firmaer og sammenslutninger har fuld ret til at meddele medlemmerne af sådanne udvalg oplysninger.

Mange organisationer forsyner Kommissionen med nyttige videnskabelige og tekniske rapporter som i givet fald stilles til rådighed for ekspertgrupper.

3. Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at den fortsat vil forsyne medlemmerne af de videnskabelige rådgivende udvalg med så fuldstændige og objektive oplysninger som muligt om alle de problemer, hvortil det ærede medlem henviser.

Medlemmerne i de videnskabelige rådgivende udvalg udpeges på grundlag af deres viden og position inden for deres specifikke fagområder. At antyde, at deres synspunkter er tendentiøse, eller at deres undersøgelser af de forskellige spørgsmål er ufuldstændige, er ensbetydende med at drage deres professionelle hæderlighed i tvivl.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1028/85

af sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. juli 1985)

(86/C 23/08)

Om: Hårde stoffer

Har Kommissionen noteret sig de konklusioner, Underhusets særlige udvalg for interne anliggender har forelagt om, at Det forenede Kongerige står over for en yderst alvorlig fare for dets nationale velfærd på grund af det stigende brug af hårde stoffer i Amerika, et fænomen som ganske bestemt vil brede sig over Atlanterhavet? Deler Kommissionen min opfattelse, at dette ikke blot er en fare for Det forenede Kongerige, men mere eller mindre for alle medlemslande? Hvad foreslår Kommissionen, der skal gøres, for at lære især unge mennesker i højere grad af forstå de konsekvenser, stofmisbrug medfører?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(10. oktober 1985)

Kommissionen deler det ærede medlems meninger om den fare, det betyder både for Det forenede Kongerige og de andre medlemsstater, at der er en stærk stigning i forbruget af hård narkotika.

Af samme grund har Kommissionen den 13. september 1984 tilstillet Rådet en meddelelse om oprettelse af et »samarbejde på fællesskabsplan om sundhedsmæssige problemer«⁽¹⁾, hvori forebyggelsen af narkomani og bekæmpelsen heraf behandles udførligt. Kommissionen tillægger dette problem den største betydning. Spørgsmålet om, hvorledes man i undervisningen kan advare de unge imod denne svøbe, er blevet behandlet på et symposium, som Kommissionen sammen med International Union for Health Education (International Union for Sundhedsoplysning) tilrettelagde i Luxembourg fra den 19. til den 21. juni 1985 om »lærernes rolle inden for sundhedsoplysning«, og hvor Europa-Parlamentet var blevet opfordret til at lade sig præsentere. Et eksemplar af symposiets akter, som snart bliver offentliggjort, vil blive sendt til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

Desuden har Kommissionen taget initiativet til at offentliggøre en håndbog til brug for lærerpersonalet om spørgsmålet om narkotika i almindelighed og om, hvorledes man kan behandle de problemer, som i den forbindelse opstår inden for undervisningen.

(¹) Dok. KOM(84) 502 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1033/85

af sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1985)

(86/C 23/09)

Om: Havforurening i nærheden af kysten

Hvilke skridt tager Kommissionen for at koordinere medlemslandenes regeringers forsøg på at formindske havforureningen i nærheden af kysten? Deler Kommissionen min opfattelse, at den på dette område kan spille en vigtig rolle ved fremme af sådanne økologisk ønskværdige normer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(28. oktober 1985)

Kommissionen mener som det ærede medlem, at den har en vigtig og væsentlig opgave med hensyn til beskyttelse af vandmiljøet mod forurening. Den henviser i denne forbindelse endvidere til de tre handlingsprogrammer for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet af 1973, 1977 og 1982 samt handlingsprogrammet vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider af 1978.

I forbindelse med nedbringelsen af havforurening forelagde Kommissionen den 13. august 1985 Rådet et forslag til direktiv om dumpning af affald i havet (¹) samt et forslag til beslutning (²) om ændring af beslutning 81/971/EØF om indførelse af et fællesskabsinformationssystem vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider.

Kommissionen har endvidere ved beslutning af 25. marts 1985, 85/208/EØF (³), ændret afgørelse 80/686/EØF om nedsættelse af et rådgivende udvalg for kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider ved at udvide det til også at omfatte andre farlige stoffer.

Kommissionen skal henvise til de forskellige direktiver om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger i medfør af direktiv 76/464/EØF vedrørende udledning af visse farlige stoffer i vandmiljøet for så vidt angår kviksølv direktiv 82/176/EØF (⁴) og 84/156/EØF (⁵), cadmium direktiv 83/513/EØF (⁶) og hexachlorcyklohexan direktiv 84/491/EØF (⁷)

samt beslutning 81/971/EØF om indførelse af et fællesskabsinformationssystem vedrørende kontrol med og formindskelse af forurening af havet med carbonhydrider.

Kommissionen har ligeledes forelagt Rådet forslag med hensyn til følgende farlige stoffer: aldrin, dieldrin og endrin (⁸), chloroform, tetrachlormethan, DDT og penta-chlorphenol (⁹).

(¹) EFT nr. C 245 af 26. 9. 1985, s. 23.

(²) EFT nr. C 112 af 7. 5. 1985.

(³) EFT nr. L 89 af 29. 3. 1985.

(⁴) EFT nr. L 81 af 27. 3. 1982, s. 29.

(⁵) EFT nr. L 74 af 17. 3. 1984, s. 49.

(⁶) EFT nr. L 291 af 24. 10. 1983, s. 1.

(⁷) EFT nr. L 274 af 17. 10. 1984, s. 11.

(⁸) EFT nr. C 146 af 12. 6. 1979.

(⁹) EFT nr. C 70 af 18. 3. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1085/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/10)

Om: Sanering af kvarterer, som tidligere har været benyttet som oplagringsplads for giftige affaldsstoffer — psyko-sociale og økonomiske problemer for beboerne

I Nederlandene er der i de senere år opstået problemer i forbindelse med boligkvarterer, som er opført på en tidligere oplagringsplads for giftige affaldsstoffer (bl.a. Lekkerkerk).

Er der foretaget nogen undersøgelse af de psyko-sociale problemer for beboerne i sådanne kvarterer?

I bekræftende fald ville jeg gerne have oplyst, hvilke resultater disse undersøgelser har ført til.

Er der allerede foretaget undersøgelser af de økonomiske problemer for beboerne (befolkningsgruppens indtægts- og erhvervsstruktur osv., følgerne af flytning til dyrere kvarterer)?

I bekræftende fald ville jeg gerne have oplyst, hvilke resultater disse undersøgelser har ført til.

Findes der på europæisk plan en eller anden fond, som yder erstatning til ofre for miljøkatastrofer (f.eks. Lekkerkerk, Seveso)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(6. november 1985)

Kommissionen har ikke foretaget undersøgelser på dette område.

Der findes ikke midler på europæisk plan til betaling af godtgørelse til ofre for miljøforurening.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1088/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/11)

Om: Stålproduktionen i EF

Kan Kommissionen oplyse stålproduktionen pr. medlemsstat for årene 1980 til og med 1985?

Kan den ligeledes angive de produktionslofter, Kommissionen havde foreslået for disse år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(29. oktober 1985)

Tabellen nedenfor viser stålproduktionen for hvert af medlemsstaterne i Det europæiske Fællesskab i årene 1980 til 1985 (1. halvår).

Råstålproduktionen

(mio mton)

	1980	1981	1982	1983	1984	1985 (1/2 år)
Tyskland	43,8	41,6	35,9	35,7	39,4	20,5
Frankrig	23,2	21,2	18,4	17,6	18,8	9,9
Italien	26,5	24,8	24,0	21,8	24,1	12,3
Nederlandene	5,3	5,5	4,4	4,5	5,7	2,7
Belgien	12,3	12,3	10,0	10,2	11,3	5,5
Luxembourg	4,6	3,8	3,5	3,3	4,0	2,0
Det forenede Kongerige	11,3	15,3	13,7	15,0	15,2	8,2
Irland	0,0	0,03	0,1	0,1	0,2	0,1
Danmark	0,7	0,6	0,6	0,5	0,5	0,2
Grækenland	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	—
EUR 9	127,7	125,1	110,5	108,7	119,2	61,5
EUR 10	128,6	126,1	111,4	109,5	120,1	—

Med hensyn til produktionskvotesystemet (den højest tilladte produktion), skal Kommissionen ifølge de gældende regler, baseret på artikel 58 i EKSF-traktaten, pålægge virksomhederne kvoter. På den anden side indeholder alle generelle beslutninger ⁽¹⁾ taget i henhold til artikel 58, en artikel, der fastslår, at:

»En gruppe af virksomheder, som er koncentreret i henhold til traktatens artikel 66, betragtes som en enkelt virksomhed, selv om disse virksomheder er beliggende i forskellige medlemsstater.«

Denne bestemmelse medfører, at visse virksomheder beliggende i én medlemsstat tildeles kvoter der også vedrører produktionen i fabrikker beliggende i andre medlemsstater.

Fordelingen af disse kvoter mellem de forskellige produktionsenheder inden for én og samme virksomhed henhører naturligvis under virksomhedsledelsens kompetence og foretages i overensstemmelse med den pågældende virksomheds kommercielle og industrielle strategi.

På baggrund af denne situation samt sådanne oplysningers fortrolige karakter er det ikke muligt at give det ærede medlem mere detaljerede oplysninger.

⁽¹⁾ Artikel 1, stk. 3 i beslutning 2794/80/EKSF af 31. oktober 1980 (EFT nr. L 291 af 31. 10. 1980).

Artikel 2, stk. 4 i beslutning 1831/81/EKSF af 24. juni 1981 (EFT nr. L 180 af 1. 7. 1981).

Artikel 2, stk. 4 i beslutning 1696/82/EKSF af 30. juni 1982 (EFT nr. L 191 af 1. 7. 1982).

Artikel 2, stk. 4 i beslutning 2177/83/EKSF af 28. juli 1983 (EFT nr. L 208 af 31. 7. 1983).

Artikel 2, stk. 4 i beslutning 234/84/EKSF af 31. januar 1984 (EFT nr. L 29 af 1. 2. 1984).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1097/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/12)

Om: Forlængelse af lastbilchaufførers køretid

Trafikministrene fra EF-landene er nået frem til en aftale om lastbilchaufførers køre- og hviletider.

Findes der undersøgelser om lange køretiders indvirkning på lastbilchaufførers reflekser, og er der sket ulykker, fordi chaufførerne har kørt for længe?

I givet fald ville jeg gerne have tilsendt et eksemplar af en sådan studie.

Hvorfor har trafikministrene fra EF-landene ikke i stedet valgt at indføre lettelser i toldbehandlingen ved grænserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(29. oktober 1985)

1. Der er blevet foretaget flere undersøgelser af forbindelsen mellem køretidens længde, førernes træthed og muligheden for ulykker. I 1975 tog Kommissionen selv skridt til en undersøgelse af denne problematik.

Mere udførlige oplysninger om emnet er blevet tilsendt det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

2. Hvad angår det af det ærede medlem nævnte aspekt vedrørende toldbehandlingen har Kommissionen for lang tid siden prioriteret spørgsmålet om lettelse af al kontrol og alle formaliteter inden for Fællesskabet.

Dens bestræbelser har bl.a. ført til, at Rådet den 1. december 1983 vedtog direktiv 83/643/EØF om forenkling af fysisk kontrol og administrative formaliteter i forbindelse med godstransport mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾. Et nyt forslag til direktiv, som skal supplere det ovennævnte, blev godkendt af Kommissionen den 24. juli i år med henblik på forelæggelse for Rådet ⁽²⁾; dets vedtagelse vil medføre, at ventetiden ved Fællesskabets indre grænser reduceres yderligere.

Bestemmelserne vedrørende fællesskabsforsendelsesproceduren, der er indeholdt i forordning (EØF) nr. 222/77 ⁽³⁾ og (EØF) nr. 223/77 ⁽³⁾ med senere ændringer, tillader endvidere, at de vigtigste kontrolforanstaltninger og formaliteter kan finde sted inde i landet, hvilket bidrager kraftigt til en nedsættelse af køretøjernes ventetid ved grænserne.

Med hensyn til en række beslutninger på dette område, som endnu ikke er vedtaget af Rådet, redegjorde Kommissionen i sin meddelelse til Rådet af 4. april 1984 ⁽⁴⁾ for de forslag, som den på det tidspunkt allerede havde forelagt, og hvis vedtagelse vil medføre en mærkbar reduktion af kontrollen og formaliteterne i samhandelen inden for Fællesskabet.

Sidst, men ikke mindst, har Kommissionen i den »hvidbog«, som den for nylig har udsendt ⁽⁵⁾, fastsat 1992 som det tidspunkt, hvor det indre marked skal være gennemført, og har fastlagt et handlingsprogram med hensyn til, hvorledes dette skal kunne realiseres. Denne målsætning omfatter ophævelse af alle kontrolforanstaltninger og formaliteter ved Fællesskabets indre grænser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 22. 12. 1983.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 436 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(84) 134 endelig udg.

⁽⁵⁾ Dok. KOM(85) 310 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1099/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/13)

Om: Momsfritagelse for genanvendte materialer

Efter hvad der forlyder, ydes der i Italien momsfrigatelse for genanvendte materialer.

Kan Kommissionen oplyse, om denne meddelelse er korrekt, og i hvilke andre medlemsstater findes der tilsvarende momsfrigatelsesordninger?

Findes der et direktiv på området?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1101/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/14)

Om: Moms på nye materialer

Efter hvad jeg erfarer, opkræves der i Danmark ikke moms på genbrugte materialer i modsætning til nye materialer.

Er denne oplysning korrekt?

Kan jeg få en oversigt for hver enkelt medlemsstat, hvor der er indført en sådan momsordning?

Findes der et direktiv på området?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

på skriftlige forespørgsler nr. 1099/85 og nr. 1101/85

(30. oktober 1985)

Kommissionen bekræfter, at der i den italienske lovgivning er fastsat momsfrigatelse for levering af affald og skrot af ferro- og non-ferro-metal samt andet affald. Af de øvrige medlemsstater (med undtagelse af Grækenland, som endnu ikke har indført moms) er Frankrig, Nederlandene og Belgien de eneste, der har en tilsvarende ordning. I den franske lovgivning er der fastsat momsfrigatelse kombineret med valgfrihed med hensyn til erlæggelse af afgift for transaktioner vedrørende nyt industriaffald og materiale til genindvinding. De belgiske og nederlandske myndigheder fritager under visse betingelser de afgiftspligtige, som importerer eller leverer visse typer affald og materiale til genindvinding, for at svare moms af disse transaktioner. De danske myndigheder har ganske vist ikke fastsat nogen form for generel fritagelse for de omhandlede transaktioner, men betragter dog de lokale organer, som sælger visse typer materiale til genindvinding, som de har indsamlet som et led i et genbrugsprogram, som ikke-afgiftspligtige.

Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾, hvorved der blev etableret et fælles merværdiafgiftssystem, indeholder ikke nogen generelle bestemmelser om afgiftsfritagelse for de omhandlede transaktioner. Imidlertid giver artikel 28, stk. 3, litra b), de medlemsstater, som på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv fritog bestemte transaktioner, mulighed for at fortsætte med at fritage disse transaktioner i en overgangsperiode. Levering af materiale til genindvinding og af nyt industriaffald er omfattet af denne undtagelsesbestemmelse.

Den 4. december 1984 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til det attende direktiv om merværdiafgift ⁽²⁾, som bl.a. tager sigte på en snarlig ophævelse af denne undtagelsesbestemmelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 347 af 29. 12. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1112/85

af Fernand Herman (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/15)

Om: Orientering af de dårligst uddannede unge om de nye teknologier

Beslutningen om indførelsen af nye informationsteknologier har til formål at gøre borgerne i Europa bekendt med de nye teknologier ⁽¹⁾.

Kan Kommissionen meddele, hvilke garantier der er givet for, at disse foranstaltninger når frem til de dårligst uddannede unge?

⁽¹⁾ EFT nr. C 161 af 20. 6. 1983, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(28. oktober 1985)

Der findes to separate arbejdsprogrammer med et fælles sigte, som er at gøre de unge bekendt med og uddanne dem inden for de nye teknologier.

Der er først og fremmest Kommissionens meddelelse til Rådet af 7. januar 1985 ⁽¹⁾ vedrørende arbejdsprogrammet for 1985 til 1987 om indførelsen af den nye informationsteknologi i skolesystemerne i Det europæiske Fællesskab; målgruppen for arbejdsprogrammet er unge skolesøgende, og programmet indeholder en detaljeret redegørelse for ca. 14 foranstaltninger, der skal gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne med det formål at forbedre de unges kendskab og færdigheder på dette område, der er af væsentlig betydning for deres fremtid. Foranstaltningerne er grupperet inden for fire områder: indførelse af den nye informationsteknologi i undervisningsmetoder og indhold, uddannelse af lærere og af de personer, der varetager uddannelsen af disse, programmeller, herunder undervisningsprogrammeller og udstyrssystemer samt de økonomiske aspekter af indførelsen af den nye informationsteknologi i undervisningen samt udviklingsstrategierne.

For det andet findes der Kommissionens meddelelse til Rådet af 25. april 1985 ⁽²⁾ vedrørende arbejdsprogrammet for 1985 til 1988 om erhvervsuddannelse og ny informationsteknologi; i dette arbejdsprogram fremhæves især de problemer, der foreligger for unge med begrænset skoleuddannelse eller med begrænsede erhvervskvalifikationer.

Denne kategori af befolkningen udgør en af de væsentligste målgrupper for det demonstrationsprojekt, som Kommissionen er i færd med at udvikle i snævert samarbejde med medlemsstaterne. Det forventes, at resultaterne af de erfa-

rings- og informationsudvekslinger, der indgår som et væsentligt led i dette net, vil få indvirkning på de fremtidige uddannelsesstrategier, både på fællesskabsplan og på nationalt plan.

Disse særdeles lovende metoder til løsning af de problemer, der findes for de dårligst uddannede unge i Fællesskabet, vil således i stort omfang blive kendt og anvendt som udgangspunkt for gennemførelsen af de ændringer, der er nødvendige for at disse metoder kan tilpasses de forskellige uddannelses-systemer.

⁽¹⁾ Dok. KOM(84) 722 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 167 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1136/85

af Raymonde Dury (S—B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/16)

Om: Europæisk strategi på telekommunikationsområdet (RACE-programmet)

Det europæiske Fællesskabs forskningsministre vedtog på deres møde den 4. juni 1985 i Luxembourg at udarbejde og iværksætte de europæiske telekommunikationsinfrastrukturer, som er fastsat i RACE-programmet (Research and Development in Advanced Communication Technology for Europe).

Dette program indledes med en fase på 1½ år, hvor der træffes afgørelse om, hvilken form for net og terminaler der skal anvendes til betjening af kunderne.

Eftersom Den europæiske konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), der omfatter 26 lande, skal knyttes til dette projekt, kan Rådet da oplyse, i hvilket omfang det marked, som RACE-programmet åbner, vil begunstige virksomhederne i Det europæiske Fællesskab?

Svar

(6. december 1985)

På samlingen den 4. juni 1985 erkendte Rådet (forsknings-spørgsmål) betydningen af og det ønskelige i en snarlig iværksættelse af en definitionsfase for RACE-programmet. Rådets afgørelse om definitionsfasen for RACE blev derefter vedtaget den 25. juli 1985 ⁽¹⁾.

Definitionsfasen for RACE-programmet består af to dele. Den første del indebærer forberedende arbejde med henblik på fastlæggelse af de funktionelle behov inden for integreret bredbåndskommunikation (IBC). Den anden del har til formål at gennemføre teknisk-økonomiske vurderinger med henblik på at afdække de områder, hvor grundlæggende foranstaltninger inden for F&U er påkrævet. CEPT deltager

i den første del sammen med den europæiske industri. Den anden del skal gennemføres ved hjælp af aftaler, der indgås med sammenslutninger af virksomheder fra medlemsstaterne.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vide, hvor store virkninger gennemførelsen af RACE-programmet kan få for EF's telekommunikationsindustri, men de foreløbige tilbagemeldinger tyder på, at disse virksomheder er meget interesseret i programmet, da de allerede har svaret positivt på de af Kommissionen udsendte forhåndsmeddelelser.

Inden for selve definitionsfasen af RACE-programmet lægges der særlig vægt på nødvendigheden af at udarbejde en generel europæisk ramme for udviklingen af avancerede telekommunikationssystemer og at fremme det teknologiske og industrielle samarbejde mellem forskningscentre og offentlige og private virksomheder inden for Fællesskabet.

(¹) EFT nr. L 210 af 7. 8. 1985, s. 24.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1158/85

af Pierre-Benjamin Pranchère (COM—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/17)

Om: Integrerede udviklingsaktioner i Limousin

Der er i regionen Limousin gennemført undersøgelser om iværksættelse af prioriterede aktioner til integreret udvikling.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår disse aktioner vil kunne iværksættes, og med hvor store bevillinger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(29. oktober 1985)

En forberedende undersøgelse med henblik på en integreret udviklingsforanstaltning, der skal omfatte en del af Limousin, er for tiden under gennemførelse. Der ydes et betydeligt tilskud hertil fra Fællesskabets side.

Undersøgelsen skal klarlægge, hvilke strukturtilpasninger det er nødvendigt af gennemføre i det udvalgte område, og gøre det muligt at fastlægge en udviklingsstrategi i forståelse med de berørte økonomiske beslutningstagere.

Hvornår den endelige rapport fra den forberedende undersøgelse vil foreligge, ved Kommissionens tjenestegrene på nuværende tidspunkt ikke, og det er i øvrigt de franske myndigheder, der har ansvaret herfor.

Kommissionen kan ikke foregribe konklusionerne af denne undersøgelse eller den prioritering, der er fastlagt med hensyn til eventuelle ansøgninger om finansiel støtte fra Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1164/85

Nicole Chouraqui (RDE—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/18)

Om: Bistand fra Socialfonden og Regionalfonden til Frankrig

Vil Kommissionen meddele, til hvilke projekter i Frankrig der fra 1980 til 1984 er ydet støtte fra De europæiske Fællesskabers Socialfond og Regionalfond, og i hvilket omfang disse projekter har bidraget til at skabe eller bevare arbejdspladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(30. oktober 1985)

I Den europæiske Socialfonds regnskabsår 1980 til 1983 beløb de franske ansøgninger, som Kommissionen godkendte, sig til 881,10 mio ECU, fordelt på følgende måde (i mio ECU): landbrug: 21,93; tekstil: 15,28; unge: 441,69; vandrende arbejdstagere: 27,79; kvinder: 19,88; regioner: 269,13; virksomhedsgrupper: 4,68; tekniske fremskridt: 39,59; handicappede: 38,86 og modelforsøg: 2,27.

Regnskabsåret 1984 var det første år, hvor de nye socialfondsbestemmelser, der blev vedtaget den 17. oktober 1983, fandt anvendelse. De franske ansøgninger, som Kommissionen godkendte, beløb sig til 215,55 mio ECU, fordelt således (i mio ECU): unge under 25 år i regioner, der var berettiget til forhøjet tilskudssats: 43,58; unge under 25 år i andre regioner: 126,98; personer over 25 år i regioner, der var berettiget til forhøjet tilskudssats: 7,43; personer over 25 år i andre regioner: 28,23; specifikke foranstaltninger: 9,32.

Med henblik på mere detaljerede oplysninger, især angående antallet af indgivne ansøgninger og berørte personer, henviser Kommissionen det ærede medlem til beretningerne om Den europæiske Socialfonds virksomhed i de pågældende regnskabsår.

Hvad angår støtte fra Den europæiske fond for Regionaludvikling i regnskabsårene 1980 til 1984 besluttede Kommissionen at yde EFRU-støtte til 2 699 investeringer i Frankrig og i de franske oversøiske departementer. Af disse vedrørte 1 095 oprettelse, udvidelse eller overtagelse af industri- eller håndværksvirksomheder eller virksomheder fra tjenesteydelsessektoren. Ifølge investorernes prognoser ville disse foranstaltninger føre til oprettelse eller bibeholdelse af omkring 80 000 jobs.

De 1 604 andre investeringer vedrørte infrastrukturprojekter af ikke ubetydelig beskæftigelsesmæssig virkning, omend det er vanskeligt at opgive præcise tal. Den praktiske gennemførelse af disse projekter indebærer i de fleste tilfælde en lang

bygge- og anlægsperiode, hvilket styrkede beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren, der var hårdt ramt af krisen, herudover førte udnyttelsen af talrige infrastrukturer til oprettelsen af nye arbejdspladser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1181/85
lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/19)

Om: Den fælles fiskeripolitik

Så snart Spanien og Portugal er blevet medlemmer af Det europæiske Fællesskab, må de overholde alle regler og bestemmelser i forbindelse med den fælles fiskeripolitik.

1. Er Kommissionen overbevist om, at de spanske og portugisiske fiskeriinspektorater er fuldt ud klar over alt, hvad den fælles fiskeripolitik indebærer?
2. Hvilke skridt har Kommissionen for nylig taget for at besøge fiskerimyndighederne i de kommende medlemsstater og informere dem om den fælles fiskeripolitik?
3. Er fiskeriinspektoraterne i Spanien og Portugal udstyret til at kunne opfylde deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik?
4. Er Kommissionen overbevist om, at alle foranstaltninger med henblik på at gennemføre den fælles fiskeripolitik i Spanien og Portugal samt deres territorialfarvande vil være gennemført inden den 1. januar 1986?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af af Frans Andriessen
(13. november 1985)

Spanien og Portugal har som led i tiltrædelsesforhandlingerne forpligtet sig til at overholde »acquis communautaire« på fiskeriområdet, herunder bestemmelserne vedrørende fiskerikontrol.

Kommissionen samarbejder med myndighederne i de nye medlemsstater om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og imødekommer bl.a. enhver anmodning om oplysninger på dette område fra disse stater.

Spanien og Portugal skal i lighed med de nuværende medlemsstater træffe alle generelle og særlige foranstaltninger til at indfri de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til EØF-traktaten og retsakter udstedt af Fællesskabets institutioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1184/85
Giorgio Rosetti (COM—I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/20)

Om: Lukning af Grundig-fabrikken i Rovereto (TN)

1. Grundig har besluttet at lukke farvefjernsynsfabrikken i Rovereto (TN) og har meddelt alle de 1 000 ansatte på fabrikken, at de vil blive afskediget, til trods for at Grundig-salget i Italien er tre gange større end produktionen i Rovereto.

2. Denne fabrikslukning vil have alvorlige følger for den pågældende provins, som for nogle år siden var genstand for en af-industrialiseringsproces, der medførte tab af 15 000 arbejdspladser og tab af arbejdsløshedsunderstøttelse for yderligere 5 000 arbejdere.

3. De lokale myndigheder er rede til at lette og fremme alternative aktiviteter for Grundig for at undgå yderligere tab af arbejdspladser.

Mener Kommissionen på denne baggrund ikke, at den i betragtning af Grundigs multinationale dimension må intervenere for at forhindre afskedigelserne og fremme en aftale mellem provinsadministrationen og Grundig om eventuelle alternative aktiviteter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1187/85
af Ferruccio Pisoni, Giovanni Bersani, Franco Borgo,
Joachim Dalsass og Gustavo Selva (PPE—I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/21)

Om: Den at det multinationale selskab Grundig varslede lukning af farvefjernsynsfabrikken i Rovereto

Det multinationale selskab Grundig har meddelt sin beslutning om at lukke farvefjernsynsfabrikken i Rovereto i provinsen Trento, der beskæftiger over 1 000 arbejdere.

Afskedigelsen af 1 000 ansatte vil skabe alvorlige beskæftigelsesmæssige problemer og stærk uligevægt i den pågældende provins, der allerede har mistet henved 15 000 arbejdspladser.

Grundig-salget i Italien er tre gange større end produktionen i Rovereto.

De lokale myndigheder, der er stærkt interesseret i beskæftigelses- og produktionsniveauet, har erklæret sig rede til om

nødvendigt at fremme foreslåede alternative aktiviteter for virksomheden.

På baggrund af ovenstående anmodes Kommissionen om at besvare følgende:

1. Kender den noget til, om Grundig har generelle omlægningsplaner, og om der er aftalt eventuelle planer med fagforeningerne?
2. Mener den ikke, at den bør intervenere med de til rådighed stående midler i betragtning af virksomhedens multinationale dimension, de omfattende afskedigelser, nødvendigheden af at følge fænomener af denne rækkevidde og ikke mindst den konkrete mulighed for at fremme en aftale mellem virksomheden og de lokale myndigheder om, hvis det ikke er muligt at fortsætte den nuværende produktion, at finde frem til alternative aktiviteter for den pågældende fabrik?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Alois Pfeiffer
på skriftlige forespørgsler nr. 1184/85 og nr. 1187/85
(4. november 1985)

Kommissionen har ikke modtaget særlige oplysninger om Grundigs omstrukturierungsplaner.

Selv om det ikke tilkommer Kommissionen at intervenere i forhandlingerne mellem provinsadministrationen og Grundig, er den rede til at undersøge ethvert omstrukturierungsprojekt med henblik på eventuel støtte fra Fællesskabet.

Hvad angår planen om af afskedige 1 000 ansatte på fabrikken i Rovereto kan Kommissionen anføre, at man i Italien, som i de øvrige medlemsstater, siden februar 1977 har skulle anvende Rådets direktiv 75/129/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾.

I medfør af dette direktiv er arbejdsgivere, som påtænker at foretage kollektive afskedigelser, forpligtet til at indlede forhandlinger med arbejdstagernes repræsentanter »med henblik på at nå frem til en aftale«. Forhandlingerne skal »i det mindste dække mulighederne for at undgå eller begrænse de kollektive afskedigelser samt mulighederne for at afbøde følgerne af disse«. Arbejdsgiveren er endvidere forpligtet til skriftligt at meddele den kompetente offentlige myndighed enhver plan om kollektive afskedigelser, og denne myndighed har en frist på mindst 30 dage »til at søge løsninger på de problemer, som de påtænkte kollektive afskedigelser rejser«.

Kommissionen råder ikke over oplysninger, der giver anledning til at tro, at Grundig ikke har fulgt ovennævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 48 af 22. 2. 1985, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1188/85

af Christopher Jackson (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/22)

Om: Fødevarerhjælp

Kan Kommissionen give en forklaring på, hvorfor der sendes en samlet mængde på 130 000 tons kornvarer til Egypten fra Kommissionens fødevarerprogram for 1985 på et tidspunkt, hvor behovet i andre afrikanske lande er betydeligt større?

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om fødevarerprogrammet for 1985 og opregne de lande, hvortil der vil blive leveret fødevarer, arten af fødevarerne, de pågældende mængder, leveringsdatoen og den brug, der vil blive gjort af fødevarerne (f.eks. »food for work«, statssalg osv.)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali

(5. november 1985)

1. Den 9. juli 1985 traf Kommissionen afgørelse om, at Egypten i 1985 skulle have tildelt 120 000 tons korn og ikke 130 000 tons, som det ærede medlem anfører.

Disse leverancer, der har været faldende siden 1982 (150 000 tons), dækker 1,3 % af landets behov for importeret korn, medens de samlede kornmængder, der har været til rådighed til fællesskabsfødevarerhjælp, dækker 2,6 % af behovet for importeret korn i lande med lav indkomst og fødevarerangel. Med hensyn til de for øjeblikket tørkeramte lande i Afrika dækker Fællesskabet og dets medlemsstater en langt større procentdel af behovet. I indværende år beløb leverancerne til de hårdest ramte lande sig til ca. 2 100 000 tons, hvilket betyder en dækning på ca. 30 % af behovet for 1984/85 på i alt 7 mio tons.

2. Europa-Parlamentet får meddelelse om alle tildelinger af fødevarerhjælp, som Kommissionen træffer afgørelse om. Det ærede medlem henvises til disse dokumenter, hvori de enkelte foranstaltninger er udførligt beskrevet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1226/85

af sir Jack Stewart-Clark (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/23)

Om: De fremtidige arbejdsløshedstal i EF

Tal offentliggjort i Eurostat viser, at antallet af arbejdsløse i EF mellem oktober 1980 og oktober 1984 steg fra 7,2 mio til

12,8 mio eller en stigning på 77 %. Hvis man forudsætter, at den økonomiske vækst vil ligge på samme niveau i perioden oktober 1984 til oktober 1988 og tager de forventede teknologiske fremskridt og de forventede ændringer i arbejdsstyrken i betragtning, hvad anslår Kommissionen da, at arbejdsløshedstallet vil være i oktober 1988?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Alois Pfeiffer
(31. oktober 1985)

Som det fremgår af Kommissionens analyser og politik deler den fuldt ud det ærede medlems bekymring om beskæftigelsesudviklingen i Fællesskabet efter 1980. Fra 1980 til 1985 steg procentsatsen for arbejdsløse fra 6 % til 11,1 % af den civile arbejdsstyrke (tallet for 1985 er et skøn).

Kommissionen er i sine arbejdsløhedsprogner gået ud fra tre variabler, nemlig befolkningstakten, erhvervsfrekvensen og efterspørgslen efter arbejdskraft. Det må i denne forbindelse understreges, at disse progner tager udgangspunkt i formodningen om, at det makro-økonomiske grundlag forbliver uændret, hvorfor prognerne ikke er »normative«, men »deskriptive«.

Hvad den befolkningsmæssige udvikling angår, gæser der i prognerne ud fra, at den voldsomme stigning i den arbejdsdygtige befolkning, som fandt sted i det sidste årti (gennemsnitlig 0,7 % årligt i perioden 1973 til 1983, 0,8 % i 1984 og 0,5 % i 1985), vil begynde at aftage fra 1986 og fra 1986 til 1990 vil ligge på gennemsnitligt højst 0,2 % pr. år. På trods af denne aftagen vil presset fra arbejdskraftudbudet dog næppe mindskes særlig meget, eftersom erhvervsfrekvensen til en vis grad har vist sig at hænge sammen med konjunkturudviklingen og derfor i de nærmeste år meget vel kan stige som følge af det konjunkturopsving, der ventes. Det er derfor sandsynligt, at arbejdsstyrken vil øges med omkring 0,3 til 0,4 % pr. år.

Hvad efterspørgslen angår, bliver der sandsynligvis tale om et konjunkturopsving, men da dette sandsynligvis — på trods af de teknologiske fremskridts positive indvirkninger på produktiviteten — kun vil være af ringe betydning i de næste tre år, vil stigningen i BNP fortsat ligge på omkring 2,3 %. Under disse omstændigheder vil efterspørgslen efter arbejdskraft sandsynligvis stige med omkring 0,4 %, såfremt lønudviklingen forbliver den samme.

Hvis man går ud fra ovennævnte antagelser, kan der ikke inden 1988 forventes noget nævneværdigt fald i ledigheden. Da disse perspektiver er uacceptable, betragter Kommissionen og Fællesskabet som helhed udformningen af en økonomisk politik, der kan forbedre beskæftigelsesudsigterne, som en af sine allervigtigste opgaver.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1274/85
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/24)

Om: Forurening af jorden med tungmetaller

1. Kan Kommissionen give oplysninger om forureningen af jorden med tungmetaller i De forenede Stater set i forhold til Europa?
2. I hvilket omfang findes der i De forenede Stater og i Europa en politik til bekæmpelse af forureningen af jorden med tungmetaller, som udgør en del af landbrugspolitikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(5. november 1985)

1. Kommissionen råder ikke over specielle oplysninger om forurening af jorden med tungmetaller i USA og heller ikke over andet materiale, der muliggør en sammenligning med de europæiske lande.
2. Efter Kommissionens vidende findes der i USA ikke en politik integreret i landbrugspolitikken med henblik på bekæmpelse af forurening af jorden med tungmetaller.

Med hensyn til Fællesskabet er der i forslaget til Rådets direktiv om anvendelse af slam fra rensningsanlæg i landbruget ⁽¹⁾, der drøftes i Rådet, fastsat grænseværdier for tungmetaller i landbrugsgjord, hvor der udspreddes slam fra rensningsanlæg.

⁽¹⁾ EFT nr. C 264 af 8. 10. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1306/85
af Willy Kuijpers (ARC—B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/25)

Om: Status for børn født uden for ægteskab

I Belgien ændres om kort tid lovgivningen vedrørende status for børn født uden for ægteskab, da denne lovgivning var diskriminerende for barnet.

Kan Kommissionen for hver medlemsstat forelægge en oversigt over status for børn født inden for ægteskab og børn født uden for ægteskab med særlig henblik på de biologiske forældres rettigheder, barnets rettigheder og arveret?

Foregår der i medlemsstaterne stadig forskelsbehandling af børn født inden for ægteskab og børn født uden for ægteskab?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(6. november 1985)

Kommissionen beklager, at den ikke kan besvare det ærede medlems forespørgsel. Reglerne om retsstillingen for børn født uden for ægteskab er en del af familieretten. Og på dette område har Det europæiske Fællesskab ingen kompetence.

Af denne grund har Kommissionen ingen dokumentation, som ville muliggøre en besvarelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1312/85

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/26)

Om: Direktiv 85/337/EØF om visse projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾

I artikel 1, stk. 5, hedder det, at dette direktiv ikke finder anvendelse på »projekter, der vedtages i enkeltheder«.

Kan Kommissionen meddele, hvad der tilsigtes med dette udtryk og hvilken filosofi, der ligger bag denne undtagelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(5. november 1985)

Den pågældende undtagelse vedrører projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov. I sådanne tilfælde går der ud fra, at de krav der stilles under lovgivningsprocessen kan ligestilles med de fremgangsmåder, der er fastsat i direktivet. Direktivets målsætninger tilfredsstilles således via behandlingen af disse projekter i løbet af lovgivningsprocessen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1325/85

af Raymonde Dury (S—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/27)

Om: Lokale radioer ved grænserne

Lokale radioer, for hvilke der er ved at blive udarbejdet en lovgivning eller slet ikke findes nogen lovgivning i medlemsstaterne, er udsat for problemer med interferens, navnlig i grænseområder.

Det er klart, at når de forskellige regeringer ikke har koordineret politikken på dette område, så vil de lokale

radioer, der sender i grænseområder, naturligt forstyrre hinanden.

1. Har Kommissionen en konkret løsning på dette problem?
2. Mener Kommissionen ikke, at tildeling af bølgelængder bør ske i fællesskab i medlemsstater, der støder op til hinanden, således at udsendelser, der rækker ud over grænserne, ikke forstyrrer andre radiostationer?
3. Er Kommissionen villig til at rette henvendelse til medlemsstaternes regeringer herom?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(5. november 1985)

Tildelingen af bølgelængder på internationalt plan finder sted inden for rammerne af Den internationale Telekommunikationsunion (ITU) på verdensomspændende administrative radiospredningskonferencer. På nationalt plan kan det enten være post- og telegrafvæsenet eller særlige administrative radiospredningsorganer, som alene har kompetence med hensyn til tildelingen af bølgelængder til de forskellige brugere på nationalt territorium.

Da tildelingen af bølgelængder inden for hvert enkelt land foregår uden nærmere samordning med nabolandene er det muligt, at der i grænseområderne forekommer interferens mellem sendere fra to forskellige lande. Denne risiko er dog begrænset på grund af sendernes geografiske rækkevidde inden for de frekvensområder, der tildeles lokalradioer (bølgelængder fra 87,5 til 108 MHz).

Da Kommissionen ikke har fået forelagt konkrete klager om interferens mellem lokale radiostationer i grænseområderne, er den tilbøjelig til at mene, at problemet næppe er akut inden for Fællesskabet og at det derfor heller ikke er nødvendigt at gribe ind på fællesskabsplan. Af samme grund finder Kommissionen, at der ikke i øjeblikket er anledning til at lade en sådan aktion indgå blandt de prioriterede foranstaltninger, den er i færd med at iværksætte på telekommunikationsområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1328/85

af Richard Cottrell (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/28)

Om: Vejvisere på motorvejen mellem Bruxelles og Amsterdam

Hvorfor har belgiske og nederlandske myndigheder så svært ved at forstå, at der findes større byområder uden for deres eget nationale territorium? På motorvejen mellem Bruxelles og Amsterdam er der ingen henvisninger til byområder i det andet land, og følgelig heller ingen oplysninger om, hvorle-

des man finder frem hertil. Vil Kommissionen rette henvendelse til de pågældende regeringer herom, i betragtning af at et af Fællesskabets mål er at forbedre transportforbindelserne mellem medlemsstaterne? Ejere af tankstationer ved de pågældende motorveje oplyser, at de bruger en stor del af deres tid med at omdirigere kørende til de rigtige veje.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(16. oktober 1985)

Kommissionen finder det ikke for indeværende berettiget at udvide den fælles transportpolitik til også at omfatte lokale spørgsmål vedrørende skiltning på en motorvej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1339/85
af James Moorhouse (ED—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/29)

Om: EF's færdselssikkerhedsår

Hvilke planer er der om aktioner på fællesskabsplan og i medlemsstaterne i anledning af EF's færdselssikkerhedsår, 1986?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1381/85
af Carole Tongue (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/30)

Om: Det europæiske færdselssikkerhedsår — 1986

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om sine planer om det europæiske færdselssikkerhedsår — 1986, og om hvilke organisationer, den har kontaktet under planlægningen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1387/85
af lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/31)

Om: Det europæiske færdselssikkerhedsår 1986 er europæisk færdselssikkerhedsår

1. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at markere denne begivenhed?
2. Hvilke foranstaltninger agter den nu at foreslå?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1418/85
af James Ford (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/32)

Om: Det europæiske færdselssikkerhedsår

Kan Kommissionen give oplysninger om planerne for det europæiske færdselssikkerhedsår og om, hvorledes disse planer vil berøre cyklisterne?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
på skriftlige forespørgsler
nr. 1339/85, nr. 1381/85, nr. 1387/85 og nr. 1418/85
(16. oktober 1985)

Kommissionen og medlemsstaterne er ved at udarbejde handlingsprogrammerne for færdselssikkerhedsåret i Det europæiske Fællesskab i 1986.

Kommissionen har allerede redegjort for hensigterne med året i to meddelelser til Rådet i december 1984 ⁽¹⁾ og i maj 1985 ⁽²⁾. Disse meddelelser blev også sendt til Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(84) 704 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 239 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1355/85
af Pierre-Benjamin Franchère (COM—F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/33)

Om: Markedsstøtteordning for fedekvæg

1. I sit svar på forespørgsel nr. 1000/84 ⁽¹⁾ af 12. december 1984 fastslår Kommissionen, at »der i lang tid har eksisteret en EF-markedsstøtteordning for fedekvæg, idet der er blevet ydet restitutioner ved eksport af voksent kvæg til tredjelande«. Hvor store er de tildelte restitutioner og de eksporterede mængder?

2. Fra juli 1984 besluttede Kommissionen at nedsætte levendevægten for hundyr, hvortil der kan ydes restitution, fra 300 kg til 250 kg. Kan Kommissionen vurdere virkningen på markedet af denne beslutning?

3. Fedekvægsproducenterne kan ligeledes under visse forhold opnå præmie for ammekøer og udligningsgodtgørelse inden for rammerne af Rådets direktiv 75/268/EØF ⁽²⁾.

Kan Kommissionen oplyse, hvor store de årlige godtgørelser til kvægproducenterne har været fra 1980 fordelt på de enkelte lande?

4. Den vanskelige situation på markedet for fedekvæg navnlig i min region viser, at ovennævnte foranstaltninger er utilstrækkelige. Har Kommissionen ikke besluttet at supplere dem for inden for den fælles markedsordning at nå frem til en virkelig markedsstøtteordning for fedekvæg, således som Europa-Parlamentet anmodede om den 12. juli 1985?

(¹) EFT nr. C 39 af 11. 1. 1985, s. 18.

(²) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(4. oktober 1985)**

1. Der eksporteredes 339 611 stk. levende voksent kvæg til tredjelande i 1983 og 295 707 i 1984.

Eksportrestitutionerne androg i begyndelsen af 1985 70 ECU/100 kg for handyr og 66,5 ECU/100 kg for hundyr (til nordafrikanske tredjelande samt nær- og mellemøstlige lande).

2. Nedsættelsen af levendevægten for hundyr fra 300 kg til 250 kg medfører en forøgelse af den mængde dyr, for hvilke der udbetales eksportrestitution. Denne nedsættelse har imidlertid hidtil ikke i væsentlig udstrækning påvirket antallet af eksporterede stykker kvæg (januar til juni 1984: 7 718, juli til december 1984: 6 447). Dette fald skyldes tilbagegang i den internationale efterspørgsel efter levende dyr i 1984. Denne tilbagegang er imidlertid blevet mere end opvejet af den yderligere stigning i fællesskabseksporten af oksekød i 1984.

3. Udligningsgodtgørelserne i medfør af Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder (¹) angives i det følgende. De vedrører alle dyr (kvæg, får og geder), for hvilket der kan udbetales udligningsgodtgørelse:

(ECU)

	1980	1981	1982	1983
Forbundsrepublikken Tyskland	35 678 716	44 605 285	48 533 446	54 537 336
Frankrig	129 024 567	139 590 871	135 529 248	138 618 453
Italien (¹)	26 846 596	39 295 070	50 689 368	ND
Nederlandene (¹)	5 425	30 718	74 943	ND
Belgien	7 608 520	7 472 943	9 649 105	9 557 324
Luxembourg	3 393 760	6 079 182	6 126 772	5 807 935
Det forenede Kongerige	114 046 636	131 866 880	137 077 985	137 955 181
Irland	42 917 292	54 227 533	57 606 962	52 652 382
Grækenland	—	48 774 059	63 464 770	74 178 767
Danmark	0	0	0	0
	359 521 512	471 942 541	508 752 599	473 307 378

(¹) Skønnet.

I medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 (²) vedrørende forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet kan udligningsgodtgørelsen også ydes for enhovede dyr.

4. Fedekvæg udgør kun en del af kvægsektoren. Kommissionens politik tilsigter, at alle de forskellige grene inden for oksekødsektoren omfattes deraf. En særpolitik for fedekvæg anses ikke for hensigtsmæssig.

(¹) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

(²) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1358/85

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/34)

Om: Import af kinesiske pensler til Fællesskabet

Har Kommissionen kendskab til, at kineserne i nogle år har dumpet billige malerpensler til Fællesskabet, og at denne dumping fortsætter, selv om de har indvilliget i at mindske deres eksport og forhøje deres priser?

Er Kommissionen enig i, at prisen på kinesiske malerpensler er steget med omkring 10 %, men at prisen på kinesiske børstehår samtidig er steget med 30 %, og at importmængden og -værdien af kinesiske malerpensler til Det forenede Kongerige i 1984 steg med hhv. 72 % og 83 %, således at den kinesiske import nu udgør 75 % af hele importen til Det forenede Kongerige og 9 % af dets hjemmemarked?

Vil Kommissionen fremover holde øje med den kinesiske dumping og hurtigst muligt træffe effektive foranstaltninger til at begrænse denne fremgangsmåde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq
(27. september 1985)

Kommissionen er rede til at undersøge den af det ærede medlem omtalte sag, så snart den har grundlag for at indlede en antidumpingprocedure, dvs. når den fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet modtager en klage, der indeholder tilstrækkelige foreløbige beviser for, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge deraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1367/85
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/35)

Om: Tidsskriftet »Social Europe«

I nogen tid har Kommissionen (generaldirektorat V) udgivet et ret luksuriøst præget tidsskrift med titlen »Social Europe«. Dette tidsskrift udgives udelukkende på tysk, engelsk og fransk.

Kan Kommissionen give oplysninger om følgende:

1. Hvor mange eksemplarer udgives der på hvert spr. 3?
2. Hvor mange eksemplarer betales af modtagerne?
3. Hvorfor foreligger det kun på tre sprog og ikke på syv?
4. Mener Kommissionen ikke også, at som følge af alle sprogenes ligeberettigelse må intet sprog tilsidesættes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(5. november 1985)

1. »Social Europe« har eksisteret i to år. I denne første periode blev tidsskriftet trykt i et oplag af 7 000 eksemplarer,

fordelt på følgende måde: 1 300 på tysk, 2 700 på engelsk og 3 000 på fransk. Kommissionen har planer om at tilpasse oplaget til det behov, der måtte vise sig i de interesserede kredse, så snart tidsskriftet er blevet tilstrækkelig kendt.

2. Pr. 9. august 1985 havde »Social Europe« 372 betalende abonnenter. Derudover sælges et vekslende antal eksemplarer i løskøb, og enkelte eksemplarer udveksles med andre tidsskrifter.

3. og 4. Kommissionen deler det ærede medlems bekymring med hensyn til ligestillingen af alle Fællesskabets officielle sprog. Men som følge af budgetmæssige stramminger og personalenedskæringer ser den sig ikke for tiden i stand til at lade »Social Europe« udkomme på andre sprog end tysk, engelsk og fransk. Denne begrænsning hindrer imidlertid ikke tidsskriftet i at have en rimelig udbredelse i de medlemsstater og regioner, hvor der tales andre sprog.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1393/85
af Janey Buchan (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/36)

Om: Fødevarerhjælp til Vietnam

I sit svar på spørgsmål H-736/84 ⁽¹⁾ af Cinciari Rodano meddelte Kommissionen, at den ikke var rede til at yde økonomisk støtte til et projekt til forbedring af sundhedssituationen i byen Nha Tueng, hvis vandforsyninger var blevet ødelagt af cykloner, men at den ville give 300 tons skummetmælkspulver og 100 tons tørret fisk.

Hvilke foranstaltninger traf Kommissionen — i betragtning af de vanskeligheder, som modtagere af skummetmælkspulver, navnlig modtagere uden adgang til rent drikkevand, tidligere er stødt på — for at sikre, at der uden at der ydedes støtte til genopbygningen af vandforsyningerne, var egnede forsyninger til rådighed, som ville gøre skummetmælkspulveret og den tørrede fisk spiselige i Vietnam?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 2—325 (april 1985).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson
(5. november 1985)

Den ekstraordinære fødevarerhjælp på 300 tons skummetmælkspulver og 100 tons tørret fisk, som det ærede medlem

henviser til, blev efter anmodning fra UNICEF ydet til Vietnam af humanitære grunde.

I forbindelse med sin anmodning forsikrede UNICEF Kommissionen om, at hjælpen ville blive anvendt på rette måde af kompetent personale, især via hospitalerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1412/85

af Horst Seefeld (S—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 23/37)

Om: Direktiv om tilnærmelse af afgiftsordningerne for erhvervskøretøjer

Vedrørende tilnærmelse af afgiftsordningerne for erhvervskøretøjer i fællesskabslandene har Kommissionen forelagt et forslag, som Rådet ganske vist principielt har godkendt i 1978, men som det ikke har vedtaget.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Hvad der siden hen er sket?
2. Hvem der modsætter sig dette direktiv og hvorfor?
3. Om Kommissionen stadig opretholder sit forslag?
4. Hvornår der kan regnes med en vedtagelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(29. oktober 1985)

Principaftalen fra 1978 om forslaget til direktiv vedrørende tilpasning af de nationale afgiftsordninger for erhvervskøretøjer ⁽¹⁾, som det ærede medlem henviser til, er ikke et udtryk for, at der ikke fortsat for nogle medlemsstaters vedkommende er tale om visse forbehold. De drøftelser, der siden har fundet sted, er på det seneste blevet befordret af de fremskridt, som har fundet sted på andre områder, især med hensyn til erhvervskøretøjers størrelse og vægt.

Den nuværende situation er således, at Kommissionen fastholder sit forslag til direktiv, mens Rådet har prioriteret spørgsmålet; Rådets instanser har således genoptaget forhandlingerne.

Det bør i øvrigt bemærkes, at der under de drøftelser, der er foregået i Rådet, er opstået nye problemer, nemlig spørgsmålet om motorvejsafgift og især angående dette systems gennemførlighed. Endvidere bør det nævnes, at Grækenland

ikke opfatter sig som bundet af aftalen fra 1978. Det er således vanskeligt at sige noget om, hvornår Rådet vil kunne vedtage direktivet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 95 af 21. 9. 1968.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1433/85

af Raphael Chanterie (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1985)

(86/C 23/38)

Om: Ny nummerering af motorveje i Belgien

Det belgiske ministerium for offentlige arbejder har besluttet efter internationale aftaler at ændre nummereringen af bl.a. de grænseoverskridende motorveje.

En Europa-motorvej som E-3 vil i Belgien alene få to forskellige numre, nemlig E-17 og E-34.

Har Kommissionen kendskab hertil?

Hvilke internationale aftaler er der indgået for Europa-vejenes vedkommende?

Var Det europæiske Fællesskab inddraget i arbejdet med denne ændring?

Blev der ved fastlæggelsen af den nye nummerering taget hensyn til de europæiske trafikanter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanely Clinton Davis

(29. oktober 1985)

Kommissionen er bekendt med det forhold, som det ærede medlem refererer til.

Det forholder sig således, at nummereringen af og de tekniske forhold vedrørende de internationale hovedtrafikårer (Europa-veje) er omfattet af bestemmelserne i den europæiske aftale om internationale hovedtrafikårer af 15. november 1975, der er udarbejdet inden for rammerne af FN's økonomiske kommission for Europa. Denne aftale træder i stedet for deklarationen vedrørende konstruktionen af internationale hovedtrafikårer af 16. september 1950. Belgien er kontraherende part til aftalen af 15. november 1975, ligesom til deklarationen af 16. september 1950. Dette gælder også for flertallet af de øvrige medlemsstater.

Kommissionen foreslår, at spørgsmålene vedrørende baggrunden for udarbejdelsen af aftalen af 15. november 1975 forelægges for De forenede Nationers generalsekretariat eller for de kontraherende parter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1447/85
af Robert Chambeiron (COM—F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 23/39)

Om: Indvirkningen af udvidelsen på Fællesskabets budget

På budgetudvalgets møde den 19. og 20. september 1984 lovede Kommissionens repræsentant at »fremsende et arbejdsdokument med beregninger vedrørende indvirkningen af Fællesskabets udvidelse på budgettet og om den periode, hvor Fællesskabet kan nøjes med et momsloft på 1,4 %« (jf. protokollen).

Har Kommissionen allerede udarbejdet dette arbejdsdokument? Hvad er de væsentligste konklusioner? Agter den i benægtende fald at forelægge dette dokument for Europa-Parlamentets medlemmer inden påbegyndelsen af forhandlingen om budgettet for regnskabsåret 1986?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(4. november 1985)

Kommissionen har ikke udarbejdet et dokument af nævnte specielle art.

Hvad angår udvidelsens finansielle indvirkning på 1986-budgettet, findes de vigtigste oplysninger i bind 1 (s. 77) og 7 (s. A/8) i det foreløbige forslag til det almindelige budget for 1986.

Omkostningerne i forbindelse med udvidelsen ved overgangsperiodens afslutning er blevet anslået til mindst 0,1 % af merværdiafgiften.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1509/85
af James Provan (ED—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1985)
(86/C 23/40)

Om: Kontrol med fortjenstmargenen på alkoholholdige drikkevarer i Grækenland

I svaret på skriftlig forespørgsel nr. 2123/84⁽¹⁾ anfører Kommissionen, at den var nået til det punkt i proceduren, hvor der afgives begrundet udtalelse til den græske regering vedrørende kontrol med fortjenstmargenen på alkoholholdige drikkevarer.

Kan Kommissionen bekræfte,

- a) hvorvidt og hvornår den har gjort dette, og
- b) om den har modtaget noget svar fra de græske myndigheder?

⁽¹⁾ EFT nr. C 193 af 1. 8. 1985, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(15. november 1985)

Kommissionen har afgivet den i EØF-traktatens artikel 169 omhandlede begrundede udtalelse vedrørende denne sag. Siden har de græske myndigheder ændret den pågældende lovgivning. De nuværende bestemmelser undersøges i øjeblikket med henblik på deres forenelighed med fællesskabsretten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1512/85
af Christopher Beazley og lord O'Hagan (ED—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1985)
(86/C 23/41)

Om: Okehampton-ringvejen

Alle kommissionsmedlemmer og EF-tjenestemænd, som har holdt ferie i Devon eller Cornwall, vil være klar over det presserende behov for at forbedre forbindelserne rundt om Okehampton. Arbejdspladser inden for landbrug og industri trues af den fortsatte forsinkelse med hensyn til anlæggelsen af Okehampton-ringvejen.

Kan Kommissionen nu bekræfte, at Okehampton-ringvejen sandsynligvis vil være berettiget til støtte fra Den europæiske fond for Regionaludvikling, når der er opnået enighed om en rute?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigorios Varfis
(11. november 1985)

Da den foreslåede Okehampton-ringvej ikke ligger i et egnsudviklingsområde (»assisted area«), vil den ikke kunne komme i betragtning ved tildeling af støtte fra Den europæiske fond for Regionaludvikling, medmindre det klart påvises, at den udgør et væsentligt supplement til infrastrukturen i et tilstødende egnsudviklingsområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1523/85
af Hans-Joachim Seeler (S—D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1985)
(86/C 23/42)

Om: EFRU-projekter i delstaten Hamburg

Kan Kommissionen oplyse, til hvor mange projekter i delstaten Hamburg Forbundsrepublikken Tyskland har

ansøgt om tilskud fra Den europæiske fond for Regionaludvikling?

Hvilke af disse projekter er blevet godkendt, og hvor stort et tilskud blev der ydet for hvert af årene i perioden 1975 til 1985?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigorios Varfis

(12. november 1985)

Siden sin oprettelse i 1975 har Den europæiske fond for Regionaludvikling deltaget i finansieringen af investeringsprojekter i visse støtteområder, som defineret på nationalt plan.

Eftersom »Freie und Hansestadt Hamburg« (med undtagelse af Neuwerk-øen) hidtil ikke er blevet betragtet som et nationalt støtteområde i henhold til bestemmelserne i »Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur« har EFRU ikke fået forelagt noget projekt med henblik på finansiering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1542/85

af Marie-Noëlle Lienemann (S—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1985)

(86/C 23/43)

Om: Mærkning af æggebakker

Som svar på skriftlig forespørgsel nr. 425/85 ⁽¹⁾ har jeg fået oplyst, at det var umuligt at kontrollere, om datomærkning på æggeskaller var korrekt.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke muligheder der er for at kontrollere æggebakkerne? Hvilken garanti har forbrugeren for, at disse æg ikke er flere uger gamle?

⁽¹⁾ EFT nr. C 250 af 10. 10. 1985, s. 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(5. november 1985)

De nationale myndigheder er eneansvarlige for kontrollen med angivelserne på æggebakker.

I artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2772/75 om handelsnormer for æg ⁽¹⁾ fastsættes arten af denne kontrol. Ifølge den pågældende artikel skal der bl.a. udføres stikprøvevis kontrol i alle omsætningsled samt under transport. Drejer det sig om æg, der er importeret fra et tredjeland, udføres stikprøvekontrollen ved toldbehandlingen.

I artikel 27 i samme forordning fastsættes det, at der, hvis bestemmelserne ikke er overholdt, kan træffes en afgørelse, der gælder for hele det kontrollerende parti, på de betingelser, der er anført i artikel 14 og efterfølgende artikler i Kommissionens forordning (EØF) nr. 95/69 ⁽²⁾.

Kommissionen modtager fra medlemsstaterne underretning om, hvorvidt bestemmelserne er blevet anvendt korrekt.

Som det således fremgår, er garantien for forbrugeren af friske æg mindst lige så god som garantien for forbrugere af andre letfordærlige levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 56.

⁽²⁾ EFT nr. L 13 af 18. 1. 1969, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1610/85

af Barbara Simons (S—D) og Gerhard Schmid (S—D)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(30. september 1985)

(86/C 23/44)

Om: Beskyttelse af skove mod brande og sur nedbør

Forslag til forordning (KOM(83) 375 endel.) om beskyttelse af Fællesskabets skove mod brande og sur regn blev den 27. juli 1983 forelagt af Kommissionen. Forslaget blev hilst velkommen af Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg. Ifølge forslaget skal der anlægges brandbælter, indkøbes brandbekæmpelsesudstyr, gensidigt tilstås ved brandbekæmpelse samt oprettes stationer til overvågning af virkningerne af sur nedbør. Nødvendigheden af hasteforanstaltninger til bekæmpelse af luftforureningen på europæisk område understreges til stadighed (f.eks. Det europæiske Råds afgørelse i Stuttgart i 1983).

I betragtning af de arealer, der hvert år ødelægges på grund af skovbrande, er foranstaltninger til beskyttelse af skove mod brand en uomgængelig nødvendighed. Men det må desværre konstateres, at Rådet ikke har været i stand til at træffe afgørelse om ovennævnte forordning.

1. Med hvilken begrundelse blev Kommissionens forslag under behandlingen i Rådet afsvækket, endda både hvad angår omfanget af de afsatte midler (40 til 60 mio ECU i stedet for de oprindelige 100 mio ECU over fem år), og EF's andel i finansieringen af programmet (højest 20 til 50 % i stedet for de oprindelige 50 til 100 %; sletning af kreditter til samordning og gensidig bistand)?
2. Hvert år mister Spanien og Portugal et større skovareal gennem skovbrande end hele det øvrige EF. På hvilken måde vil Rådet tage hensyn til EF's udvidelse med Spanien og Portugal for skovbeskyttelsesprogrammets

vedkommende? Tilslutter Rådet sig det synspunkt, at udvidelsen nødvendiggør, at midlerne til brandbekæmpelse (oprindelig 75 mio ECU over fem år) øges med 10 til 15 %?

Svar

(6. december 1985)

1. Det forslag fra Kommissionen, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er blevet drøftet tre gange i Rådet, sidst på samlingen den 16. september 1985.

2. Eftersom Rådet ikke er nået til enighed om hensigtsmæssigheden af at indføre foranstaltninger på fællesskabsplan til beskyttelse af skovene mod luftforurening og brande, er spørgsmålet om en eventuel forhøjelse af bevillingerne til foranstaltninger til bekæmpelse af brande af hensyn til disses anvendelse på Spanien og Portugal ikke blevet behandlet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1627/85

af Vassilis Ephremidis (COM—GR)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(30. september 1985)

(86/C 23/45)

Om: Problemer for græske advokater som følge af gennemførelsen af Rådets direktiv 77/249/EØF

Gennemførelsen af Rådets direktiv 77/249/EØF ⁽¹⁾, ifølge hvilket advokater fra medlemsstaterne kan udøve deres virksomhed i Grækenland både i domstolene og uden for disse uden begrænsning med hensyn til længden af deres ophold i Grækenland og omfanget af deres beskæftigelse, vil medføre et arbejdstab for de græske advokater og dette erhverv vil blive ramt af en endnu større arbejdsløshed end nu.

Dette vil navnlig blive tilfældet ved gennemførelsen af EF-direktivet, som tillader etablering af udenlandske advokatfirmaer i Grækenland og dermed påfører de græske advokater en konkurrence af ubegrænset omfang. Etableringen i Grækenland af udenlandske advokatkontorer og -firmaer samt gennemførelsen af fri etableringsret for Fællesskabets advokater vil ud over samfundspolitiske konsekvenser af mere generel art medføre, at mange sager ikke længere føres for græske domstole, der enten gennem klausuler i kontrakter o.l. eller ved indbringelse af sager for udenlandsk voldgift må være vidner til, at de græske domstole fratages deres lokale kompetence og jurisdiktion. Resultatet vil blive en mindre indkomst samt ringere karrieremuligheder for de græske advokater og dermed yderligere stigning i arbejdsløsheden.

Har Rådet overvejet konsekvenserne af gennemførelsen af det nævnte direktiv i Grækenland samt alle de græske advokatsammenslutningers kraftige modstand mod disse ændringer, og har Rådet i betragtning af disse forhold til hensigt at træffe foranstaltninger, som i det mindste kan begrænse disse problemer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 78 af 26. 3. 1977, s. 17.

Svar

(6. december 1985)

Grækenland har ved sin tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab forpligtet sig til at gennemføre direktiv 77/249/EØF i sin nationale lovgivning og at frafalde kravet om græsk statsborgerskab som betingelse for udøvelsen af advokaterhvervet i Grækenland i forbindelse med tjenesteydelser.

Den frie udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet indebærer desuden tilsvarende muligheder for græske advokater i de øvrige medlemsstater. Dette direktiv kan derfor ikke i sig selv medføre de konsekvenser, som det ærede parlamentsmedlem frygter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1644/85

af Peter Beazley (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. oktober 1985)

(86/C 23/46)

Om: Afhjælpning af hungersnød og tørke i Afrika

Hvad vil Kommissionen gøre for at informere offentligheden i medlemsstaterne om de foranstaltninger, der er truffet og vil blive truffet for at afhjælpe hungersnød og sult i Afrika?

Vil Kommissionen så hurtigt som overhovedet muligt tage skridt til at fremstille en dokumentarfilm, der kan udsendes over alle medlemsstaternes fjernsynssendere, og særligt illustrerer følgende forhold:

1. Omfanget af fødevarerhjælp og andre typer udviklingshjælp ydet af Det europæiske Fællesskab.
2. Opbygningen af EF's hjælpeprogrammer for udviklingshjælp både i Europa og i de berørte afrikanske lande.
3. EF-hjælpens forhold til og samordning med hjælp fra andre bistandsydere, hvad enten disse er fra medlemsstaterne selv eller fra tredjelande.

4. Omfanget af den udviklingshjælp, der nødvendigvis må gå gennem regeringerne i de berørte afrikanske lande i forhold til den hjælp, der formidles af ikke-statslige hjælpeorganisationer.
5. Arten af de vanskeligheder, der opstår, især med henblik på fordelingen af bistanden.
6. I hvor langt et tidsrum, det må forventes, at Afrika vil forblive særlig afhængig af den bistand, der ydes af EF og den vestlige verden.
7. Arten af de tekniske og medicinske bistandsprogrammer, og hvornår disse kan forventes at medføre grundlæggende forbedringer for de afrikanske lande i deres kamp mod tørke og hungersnød.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa Di Meana
(3. december 1985)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på hans mundtlige forespørgsel nr. H-477/85 under spørgetiden på mødet i oktober 1985 i Europa-Parlamentet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 2—330 (oktober 1985).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1685/85
af George Patterson (ED—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(7. oktober 1985)
(86/C 23/47)

Om: Ret til prisreduktion på togrejser i Europa

Kan Kommissionen i forsættelse af skriftlig forespørgsel nr. 777/85 ⁽¹⁾ af Bill Newton Dunn undersøge, hvorfor borgere i Det forenede Kongerige, der ønsker at drage fordel af nedsatte billetpriser på de europæiske jernbaner, skal købe et særligt togkort, når de nationale togkort i de fleste andre af Fællesskabets medlemsstater giver ret til prisreduktion både for indenlandske rejser og for rejser i hele Europa? Denne situation er også til gene for borgere uden for Det forenede Kongerige, der ønsker at rejse med tog i Det forenede Kongerige, og som ikke kan bruge deres nationale togkort til at opnå prisreduktion i Det forenede Kongerige.

Er Kommissionen enig i, at denne situation ikke bidrager til at give EF-borgerne frie rejsemuligheder mellem medlemsstaterne, og vil den tage skridt til at overtale de britiske jernbanemyndigheder til at afskaffe dette bureaukrati, og sørge for, at det britiske togkort giver adgang til prisreduktion både i Det forenede Kongerige og i det kontinentale Europa?

⁽¹⁾ EFT nr. C 269 af 21. 10. 1985, s. 30.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(5. november 1985)

Som Kommissionen anførte i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1233/83 fra De Valera ⁽¹⁾ blev Rail Europ Senior (RES) kortet (rabatkort for ældre til jernbanerne) indført af 21 europæiske jernbaneselskaber samt et stort antal færge-selskaber den 1. maj 1983 for at supplere de tilsvarende nationale togkort.

Passagererne skal derfor være i besiddelse af både et nationalt togkort og RES-kortet for at kunne opnå prisreduktioner på de internationale ruter. Der gøres ingen undtagelser fra denne regel.

Som Kommissionen anførte i det ovenfor nævnte svar og det følgende svar på skriftlig forespørgsel nr. 777/85 fra Newton Dunn ⁽²⁾, er det et af de områder, hvor jernbanevirksomhederne har kommerciel selvstændighed i henhold til Rådets beslutning 83/418/EØF ⁽³⁾. Kommissionen er derfor ikke i stand til at rette henvendelse til de engelske myndigheder, således som det ærede medlem ønsker det.

⁽¹⁾ EFT nr. C 31 af 6. 2. 1984, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 269 af 21. 10. 1985.

⁽³⁾ EFT nr. L 237 af 26. 8. 1983, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1841/85
af Jean Penders (PPE—NL)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(24. oktober 1985)
(86/C 23/48)

Om: Drøftelser om økonomiske og politiske spørgsmål

1. Er det Rådet bekendt, at præsident Reagan i slutningen af oktober vil drøfte forskellige økonomiske og politiske spørgsmål i New York med regeringschefer fra fire EF-lande?
2. Er det endvidere Rådet bekendt, at disse drøftelser finder sted som led i syv vestlige industrilandes topmøde, hvor også Kommissionen er repræsenteret?
3. Er Rådet villig til at udvirke, at Kommissionen også indbydes til drøftelserne i New York.

Svar
(6. december 1985)

Den af det ærede parlamentsmedlem stillede forespørgsel henhører ikke under Rådets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2005/85
af Ray MacSharry (RDE—IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(13. november 1985)
(86/C 23/49)

Om: Topmødet i Geneve

Finder Kommissionen ikke, at det tidspunkt er nået, hvor den, i betragtning af, at udgifterne til militæret på verdensplan ifølge det amerikanske udenrigsministerium nu har nået 940 mia US \$, bør gøre opmærksom på europæernes

alvorlige bekymring og deres håb om, at topmødet i Geneve i november vil medføre enighed om i det mindste nogle af hovedspørgsmålene i forbindelse med våbenkontrol, og på denne måde formindske den internationale spænding?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(6. december 1985)

Det ærede medlems forespørgsel henhører ikke under Kommissionens kompetence.